Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

10. juni 2014

J.nr. 2014-4106

Sundheds- og Forebyggelsesudvalget har i brev af 26. maj 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 820 (SUU alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 820:
"Vil ministeren redegøre for lægekonsulenternes rolle i kommunerne efter den nye reform, herunder for om lægekonsulenter kan stille diagnoser eller kan bestemme, at der skal ses bort fra f.eks. speciallægers erklæringer og diagnoser?"

Endeligt svar:
Det er kommunen, der træffer afgørelse om, hvilken ydelse og indsats borgeren skal have på beskæftigelsesområdet. Afhængig af den konkrete sag vil kommunen, som led sin afgørelse, skulle foretage en samlet vurdering af oplysninger om beskæftigelsesmæssige, sociale, sundhedsmæssige forhold m.v.

Der er fastsat nærmere regler for kommunens benyttelse af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager, hvor det er relevant at inddrage sundhedsmæssige oplysninger.

Med reformen af førtidspension og fleksjob er der fastsat regler om, at kommunerne alene kan benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra klinisk funktion og den praktiserende læge i sagsbehandlingen i sager, som skal behandles i rehabiliteringsteamet samt i sager om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension og tilskud om selvstændigt erhvervsdrivende.

Fra 1. juli 2013 har kommunerne således ikke kunnet rekvirere sundhedsfaglig rådgivning fra kommunalt ansatte lægekonsulenter eller eksterne lægekonsulenter i disse sager.

Samtidig er der i bekendtgørelse nr. 754 af 24. juni 2013 om kommuner og regioners samarbejde om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om ressourceforløb, fleksjob og førtidspension fastsat nærmere regler om den sundhedsfaglige rådgivning fra klinisk funktion. Sundhedskoordinatoren kan herefter ikke foretage undersøgelse eller behandling efter sundhedslovgivningen, og kan således ikke ændre eller stille nye diagnoser, når sundhedskoordinatoren yder sundhedsfaglig rådgivning.

Sundhedskoordinatorens sundhedsfaglige rådgivning i de sager, der behandles i rehabiliteringsteamet, indgår i rehabiliteringsteamets indstilling til kommunen om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Samtidig er det fastsat, at sundhedskoordinatorens sundhedsfaglige rådgivning i de løbende sager, fx om visitation til ressourceforløb, ikke indeholder rådgivning om, hvilken forsørgelsesydelse borgeren har ret til.

Som led i reformen af førtidspension og fleksjob er der endvidere fastsat regler om krav til tilrettelæggelse og indhold i den sundhedsfaglige rådgivning på øvrige sagsområder på beskæftigelsesområdet. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 818 af 26. juni 2013 om sundhedsfaglig rådgivning til brug for sagsbehandlingen i sager om sygedagpenge, kontanthjælp, revalidering m.v.

Det fremgår af disse regler, at kommunerne selv tilrettelægger, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning tilvejebringes. Det er samtidig fastsat, at lægekonsulenten – hvor en sådan anvendes – ikke kan foretage undersøgelse eller behandling efter sundhedslovgivningen. Lægekonsulenten kan således heller ikke ændre eller stille nye diagnoser, når lægekonsulenten yder sundhedsfaglig rådgivning. Herudover er det fastsat, at lægekonsulentens sundhedsfaglige rådgivning ikke må indeholde rådgivning om, hvilken ydelse borgeren skal tilkendes.

Med forliget om en reform af sygedagpengesystemet indgår det i lovforslag (L 194), at sager om jobafklaringsforløb samt komplekse sygedagpengesager (sager visiteret til kategori 3) fremover skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på, at den syge får en tværfaglig helhedsorienteret indsats med det formål, at personen støttes i hurtigst muligt at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Det indgår ligeledes i lovforslaget, at kommunerne i sager om jobafklaringsforløb samt komplekse sygedagpengesager (sager visiteret til kategori 3) alene kan rekvirere sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion. Det vil betyde, at kommunerne heller ikke i disse sager vil kunne rekvirere sundhedsfaglig rådgivning fra kommunalt ansatte lægekonsulenter eller eksterne lægekonsulenter. Det indgår samtidig, at det i en bekendtgørelse vil blive fastsat, at sundhedskoordinatoren heller ikke i disse sager kan ændre eller stille nye diagnoser, når sundhedskoordinatoren yder sundhedsfaglig rådgivning, ligesom der vil gælde de samme regler, som beskrevet ovenfor, i forhold til sundhedskoordinatorens rådgivning i teamet og i løbende sager.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen